

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 491

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 decembrie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
448.	— Decret privind retragerea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”.....	2
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I		
888.	— Hotărâre privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern pentru achiziționarea unei construcții și a terenului aferent, necesare funcționării Ambasadei României la Berlin.....	2
906.	— Hotărâre privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de auto-vehicule	3—13
908.	— Hotărâre privind acordarea unor ajutoare de urgență	13—14
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
351.	— Ordin al ministrului culturii pentru aprobarea Criteriilor de premiere a personalului din instituțiile publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale	14—15

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind retragerea medaliei „Crucea comemorativă
a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“, precum și al principiului de acordare și retragere a decorațiilor,
având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se retrage medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“ conferită domnilor Ciolpan M. Vasile și Elecheș N. Ștefan prin Decretul nr. 186/1998.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

București, 16 decembrie 1998.
Nr. 448.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind garantarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern pentru achiziționarea
unei construcții și a terenului aferent, necesare funcționării Ambasadei României la Berlin**

În temeiul prevederilor art. 16 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1993 privind achizițiile publice, republicată, și ale art. 14 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — (1) Se aprobă achiziția dintr-o singură sursă, de către Ministerul Afacerilor Externe, în numele statului român, a construcției și a terenului aferent, situate în Dorotheenstrasse 62—66, Berlin — Germania, de la Deutsche Telekom AG, în valoare de 18,5 milioane mărci germane. Achiziția se efectuează în scopul stabilirii sediului Ambasadei României la Berlin.

(2) Proiectarea și execuția lucrărilor pentru amenajarea imobilelor prevăzute la alin. (1), în limita valorii de 35,8 milioane mărci germane, se efectuează de către firma TERCON BAU GmbH PROJEKTENTWICKLUNG.

Art. 2. — Pentru finanțarea achizițiilor prevăzute la art. 1 se aprobă garantarea de către Ministerul Finanțelor a unui credit extern în valoare de 54,3 milioane mărci germane și a dobânzilor și comisioanelor aferente, credit al cărui beneficiar este Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 3. — Rambursarea creditului extern, a dobânzilor și a comisioanelor, precum și a altor cheltuieli aferente acestuia se va asigura de la bugetul de stat, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

București, 11 decembrie 1998.
Nr. 888.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

În aplicarea art. 53 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Nivelul primelor de asigurare pentru anul 1999 este prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate în România, primele de asigurare se plătesc astfel:

a) la data eliberării autorizației provizorii de circulație;
b) la data înmatriculării autovehiculului în circulație pentru autovehiculele care se înmatriculează în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 1999;

c) pentru autovehiculele care sunt deja înmatriculate la data de 31 decembrie 1998 primele de asigurare se plătesc pentru întregul an 1999 sau fracționat, aferent perioadelor:

— 1 ianuarie—31 decembrie 1999, până la data de 31 decembrie 1998;

— 1 ianuarie—31 mai 1999, până la data de 31 decembrie 1998;

— 1 iunie—31 decembrie 1999, până la data de 31 mai 1999.

În cazul plății anticipate și integrale până la data de 31 decembrie 1998 a primelor de asigurare aferente perioadei 1 ianuarie—31 decembrie 1999, asiguratul beneficiază de o reducere cu 10% a primelor de asigurare.

În cazul neachitării la scadență a primelor de asigurare prevăzute la art. 1, deținătorul autovehiculului este neasigurat până în momentul încheierii asigurării.

Art. 3. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează temporar (cele care urmează să fie scoase definitiv din țară), precum și în cazul eliberării unei autorizații provizorii de circulație, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în tarif.

Art. 4. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează permanent în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 1999, prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii răspunderii asigurătorului și data de 31 decembrie 1999 reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în tarif.

Art. 5. — În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în timpul cât se află pe teritoriul României, primele de asigurare aferente perioadei cât autovehiculul neasigurat se află în România se plătesc anticipat și integral, astfel:

a) în mod obligatoriu, la intrarea autovehiculului pe teritoriul României, la punctele de trecere a frontierei, în cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate;

b) cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a documentelor de asigurare, la unitățile teritoriale ale asigurătorilor autorizați, în cazul persoanelor care se află pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate și ale căror asigurări expiră în perioada în care se află în România.

Art. 6. — Răspunderea asigurătorului începe:

a) după 24 de ore de la expirarea zilei în care:

— s-a plătit asigurătorului prima de asigurare în numerar, respectiv s-a prezentat ordinul de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil; și

— s-a eliberat documentul care atestă încheierea asigurării pentru asiguratul care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 și 5 sau pentru asiguratul care nu a plătit la scadență prima de asigurare aferentă perioadei respective;

b) din momentul plății primei de asigurare în numerar, respectiv al prezentării ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării înscrisă în document, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 lit. c) și la art. 5 sau pentru asiguratul care a plătit la scadență prima de asigurare aferentă perioadei respective;

c) din momentul plății primei de asigurare în numerar, respectiv al prezentării ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării înscrisă în document și de data eliberării autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării autovehiculului, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 lit. a) și b).

Art. 7. — Răspunderea asigurătorului încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în tichetul de asigurare pentru care s-a plătit prima de asigurare datorată sau, anterior acestei date, în momentul radierii autovehiculului.

Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind chitanța, dispoziția de plată sau alt document probator al plății.

Art. 8. — Pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 1999 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală.

Diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. 1 se restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare.

Art. 9. — În unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubelor, asigurătorul acordă despăgubiri, inclusiv pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în următoarele limite:

a) de la 500.000 lei până la maximum 110.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor păgubite, în caz de аварии ori de distrugere a bunurilor, pentru pagube materiale directe și indirecte de peste 500.000 lei;

b) până la 40.000.000 lei pentru fiecare persoană, dar nu mai mult de 110.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor accidentate, în caz de vătămări corporale sau de deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

Limitele despăgubirilor prevăzute la alin. 1 se aplică în cazul daunelor, consecință a accidentelor de autovehicule survenite în anul 1999.

Art. 10. — Dovada existenței asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în cazul controalelor efectuate de către ofițerii și subofițerii de poliție, în conformitate cu prevederile art. 64 și 65 din Legea nr. 136/1995, o constituie tichetul de asigurare emis de asigurătorii autorizați să practice această asigurare în România sau documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă auto, eliberate de societăți de asigurare din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea.

Art. 11. — Nivelul primelor de asigurare prevăzute în anexa nr. 1 poate fi majorat prin hotărâre a Guvernului, în cursul anului 1999, dacă se înregistrează o rată a inflației mai mare de 30%, care a fost avută în vedere la stabilirea nivelului primelor de asigurare din prezenta hotărâre.

Neplata diferenței de primă ce va fi stabilită îl obligă pe asigurător numai la acoperirea proporțională a prejudiciului cauzat de asigurat.

Art. 12. — Pentru obținerea autorizației de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în conformitate cu prevederile legii, asigurătorii solicitanți trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

a) să dispună de un capital social vărsat de cel puțin 10 miliarde lei;

b) să dispună de o rețea teritorială proprie, formată din cel puțin două unități (sucursale, reprezentanțe, agenții) în fiecare județ;

c) să dispună la fiecare sucursală (reprezentanță) de personal propriu specializat în activitatea de constatare și de lichidare a daunelor auto (ingineri, subingineri, tehnicieni cu pregătire profesională de profil);

d) să practice asigurări facultative de autovehicule;

e) să dispună de rezerve de prime și rezerve de daune suficiente pentru acoperirea datoriei rezultate din practica activității de asigurare în anii anteriori celui pentru care se solicită autorizația respectivă.

Art. 13. — Se aprobă Normele tehnice cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 14. — Pe data de 31 decembrie 1998 se abrogă orice dispoziții contrare prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 16 decembrie 1998.
Nr. 906.

ANEXA Nr. 1

NIVELUL

primelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

I.*) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate în România:

— lei —

Nr. crt.	Felul autovehiculului	Prima de asigurare, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în România, aferentă perioadei					
		1 ianuarie — 31 decembrie 1999		1 ianuarie — 31 mai 1999		1 iunie — 31 decembrie 1999	
		persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice
1.	Autoturisme (inclusiv autoturisme de teren și automobile mixte a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 t), autosanitare, autorolote, având capacitatea cilindrică:						
	a) până la 1.200 cm ³	240.000	286.000	102.000	121.000	138.000	165.000
	b) între 1.201–1.400 cm ³	275.000	355.000	115.000	149.000	160.000	206.000
	c) între 1.401–1.700 cm ³	328.000	480.000	140.000	204.000	188.000	276.000
	d) între 1.701–2.000 cm ³	424.000	578.000	176.000	243.000	248.000	335.000
	e) peste 2.000 cm ³	507.000	700.000	213.000	296.000	294.000	404.000
2.	Autovehicule pentru transport de persoane (inclusiv autospecializate pentru transport de persoane):						
	a) având cel puțin 10, dar nu mai mult de 17 locuri exclusiv pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	672.000	796.000	282.000	332.000	390.000	464.000

Nr. crt.	Felul autovehiculului	Prima de asigurare, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în România, aferentă perioadei					
		1 ianuarie — 31 decembrie 1999		1 ianuarie — 31 mai 1999		1 iunie — 31 decembrie 1999	
		persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice
	b) având cel puțin 18 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	868.000	1.443.000	363.000	603.000	505.000	840.000
	c) tramvaie, troleibuze	—	1.157.000	—	482.000	—	675.000
3.	Motocicluri cu sau fără ataș	176.000	289.000	75.000	119.000	101.000	170.000
4.	Tractoare rutiere având puterea motorului:						
	a) până la 45 CP inclusiv	149.000	149.000	62.000	62.000	87.000	87.000
	b) peste 45 CP	722.000	722.000	304.000	304.000	418.000	418.000
5.	Alte autovehicule decât cele menționate la pct. 1—4, a căror masă totală maximă autorizată este de:						
	a) până la 2.300 kg	438.000	631.000	185.000	264.000	253.000	367.000
	b) între 2.301—3.500 kg	689.000	868.000	289.000	363.000	400.000	505.000
	c) între 3.501—7.500 kg	942.000	1.085.000	400.000	452.000	542.000	633.000
	d) între 7.501—16.000 kg	1.157.000	1.443.000	482.000	603.000	675.000	840.000
	e) peste 16.000 kg	1.443.000	1.878.000	603.000	786.000	840.000	1.092.000

* a) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

b) Primele de asigurare prevăzute mai sus se plătesc și pentru fiecare număr de circulație de probă.

c) Pentru persoanele cu deficiențe locomotorii, deținători de motocicluri și de autoturisme adaptate infirmității lor, inclusiv pentru cele primite de aceștia în folosință, primele de asigurare se reduc cu 50 %.

d) Primele de asigurare aferente perioadelor stabilite mai sus se încasează în cuantumul prevăzut, fără a fi posibilă fracționarea acestuia.

II.*) În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în perioada în care se află pe teritoriul României:

Nr. crt.	Felul autovehiculului	Prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 1999, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în străinătate	
1.	Autoturisme		597.000
2.	Alte autovehicule decât autoturisme și motocicluri		1.469.000
3.	Motocicluri		230.000

* Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

III. Persoanele fizice, cetățeni ai Republicii Moldova, vor plăti primele de asigurare potrivit acordurilor bilaterale încheiate în acest scop.

ANEXA Nr. 2

NORME TEHNICE

cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule

I. Generalități

1. — Asigurătorii autorizați de Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule acordă, în baza primelor de asigurare plătite, despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații acestora răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, care au loc pe teritoriul României, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

2. — Asigurătorii acordă despăgubiri:

(1) indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul (pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri), atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat;

(2) pentru pagubele produse de existența sau de funcționarea dispozitivelor sau instalațiilor montate pe autovehicule, dar numai atâta timp cât acestea sunt montate pe autovehicul, precum și pentru pagubele cauzate de remorci, semiremorci ori atașe, dar numai atâta timp cât acestea

sunt atașate la un autovehicul asigurat, inclusiv pentru pagubele produse din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicule;

(3) dacă paguba a fost cauzată: din vina conducătorului autovehiculului; prin fapta lucrului (când paguba își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea lucrului); prin intermediul altui lucru, antrenat de deplasarea autovehiculului; prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor sau produselor transportate.

3. — (1) În situația în care cel păgubit a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea pagubei, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din pagubă pe care a produs-o. În astfel de situații, măsura răspunderii fiecărei persoane va fi cea rezultată din acte.

(2) În cazul în care din acte nu rezultă măsura răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident.

4. — Asigurătorii nu acordă despăgubiri pentru:

(1) cazurile în care deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

a) dintr-un caz de forță majoră (împrejurare externă, imprezvizibilă, extraordinară și invincibilă, fără relație cu lucrul care a provocat accidentul sau cu însușirile sale naturale);

b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;

c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

(2) pagubele cauzate unui autovehicul sau oricărui alt bun aparținând aceleiași persoane fizice sau juridice, dacă au fost cauzate de un alt autovehicul aparținând aceleiași persoane fizice sau juridice, condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică asigurată;

(3) pagubele cauzate, în cazul în care deținătorul autovehiculului nu face dovada valabilității asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule, la data accidentului;

(4) pagubele situate sub limita minimă a despăgubirilor de asigurare prevăzute în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului, pentru avarierea ori distrugerea bunurilor în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(5) partea din prejudiciu care depășește limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare prevăzute în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(6) amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

(7) cheltuielile făcute în procesul penal de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

(8) sumele pe care conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, este obligat să le plătească deținătorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

(9) pagubele produse persoanelor sau bunurilor acestora, dacă între deținătorul autovehiculului care a cauzat accidentul sau conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual (civil, comercial, de muncă, cu titlu oneros sau gratuit);

(10) pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje sau instalații de lucru;

(11) pagubele cauzate prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

(12) pagubele cauzate ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile), cu ocazia căruia aceste produse au determinat sau au agravat producerea pagubei;

(13) pretențiile referitoare la reducerea valorii bunurilor după reparație.

II. Stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători

5. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se poate face în cazurile în care, din actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, precum și din înștiințarea asiguraților, respectiv a conducătorilor auto vinovați, rezultă cu certitudine răspunderea civilă a deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului material suferit.

(2) În cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au întocmit acte cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă. Pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, asigurătorii vor face constatări și vor trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, la cauzele și la împrejurările producerii accidentului, în baza declarației scrise a asiguratului și a altor dovezi prezentate, coroborate cu investigații în legătură cu dinamica accidentului, cu localizarea acestuia etc., precum și cu privire la cuantumul pagubelor produse.

(3) La primirea despăgubirii pe baza convenției, persoana păgubită își ia un angajament scris, care reprezintă titlu executoriu, prin care se obligă să restituie de îndată despăgubirea primită, în cazul în care actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de alte autorități competente să cerceteze accidentele de autovehicule sunt anulate.

6. — Despăgubirile nu pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul în care:

(1) persoanele care formulează pretenții de despăgubiri sunt soțul (soția) sau persoane care se află în întreținerea

deținătorului sau a conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei;

(2) persoanele care formulează pretenții de despăgubiri, în cazurile de vătămări corporale sau de deces, sunt copiii, părinții, frații sau surorile deținătorului ori conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzători de producerea pagubei, și nu se află în întreținerea acestora;

(3) se formulează pretenții de despăgubiri ce se cuvin sub formă de prestații bănești periodice (pensie de întreținere), precum și în cazul în care pentru aceste prestații se solicită o sumă globală.

(4) se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport avariate aparținând agenților economici care au ca obiect de activitate transporturi de mărfuri sau de persoane, cu plată, dar numai pentru timpul normal necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luând în calcul tarifele orare pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de către păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitului și se face cu înscrisuri doveditoare;

(5) se formulează pretenții având ca obiect daunele morale;

(6) se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrise, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

(7) nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul pagubelor produse;

(8) nu a avut loc un contact material între autovehiculul deținătorului asigurat și persoana păgubită sau bunurile acesteia, atunci când cauzele și împrejurările accidentului nu au fost consemnate în actele încheiate de autoritățile publice autorizate.

7. — În cazul în care accidentul de autovehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite pe baza convenției dintre asigurați, persoanele prejudiciate și asigurători, în cazul în care:

(1) potrivit legii, acțiunea penală poate fi stinsă prin împăcarea părților;

(2) deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

(3) deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților, sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată sau din actele încheiate de autoritățile publice, semnate fără obiecții de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzători de producerea pagubei, rezultă cu certitudine atât răspunderea civilă a acestora, pagubele cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs;

b) s-a dat acordul pentru stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită și asigurător;

c) persoana păgubită își ia un angajament scris, care reprezintă titlu executoriu, prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția;

d) conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, își ia un angajament scris privind recuperarea despăgubirii, în cazul aplicării prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995.

8. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere prevederile legale, acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a depăși valoarea acestora din momentul producerii accidentului și nici limita maximă a despăgubirilor de asigurare, prevăzută în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului.

A. În cazul avarierii sau distrugerii autovehiculelor, inclusiv a vehiculelor, cu excepția celor înmatriculate în străinătate și care aparțin persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

9. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei și nici diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

(2) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea stabilită conform prevederilor pct. 10.

(3) Cuantumul pagubei produse autovehiculelor este egal cu costul reparațiilor părților componente sau ale pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare, aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin accidentul de autovehicul respectiv, din care se scade valoarea eventualelor deșeuri, stabilită la prețurile practicate de unitățile de achiziție.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente sau piese care se consideră necesar a fi înlocuite* se înțelege numai acelea a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic, din cauza gradului de avariere a acestora, ori, cu toate că repararea este posibilă, costul reparației, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășesc valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului, atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă cel puțin 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului. Prin *unități de specialitate* se înțelege persoanele juridice care au în obiectul lor de activitate comercializarea de autovehicule, părți componente, piese înlocuitoare și materiale pentru autovehicule (cu excepția celor în regim de consignație) și/sau executarea lucrărilor de întreținere și de reparații la autovehicule.

(8) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este egal cu costul prevăzut în actele de cheltuieli prezentate (inclusiv cheltuieli de transport și taxe vamale, exclusiv T.V.A. aferentă pieselor), transformat în lei la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data producerii accidentului, fără a se putea depăși 60 de zile de la data accidentului. În aceste cazuri, costul părților componente, ale pieselor sau ale materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România.

(9) Cheltuielile cu manopera, inclusiv cu demontarea și montarea, sunt cele prevăzute în tarifele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului.

(10) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule, inclusiv costul de înlocuire a părților componente și a pieselor avariate, se stabilește pe baza actelor de la unitățile de specialitate, dacă reparația se execută în cel mult 60 de zile de la data producerii accidentului.

(11) În cazul în care reparațiile autovehiculului s-au efectuat în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării efectuate de asigurător și a eventualei documentații privind plățile efectiv făcute. În astfel de cazuri, costul reparațiilor nu poate depăși însă, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate, iar pentru cheltuielile cu manopera care nu se justifică cu acte potrivit prevederilor alin. (10), tarifele practicate de aceste unități.

(12) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se poate stabili prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate pentru părți componente sau piese ale unor autovehicule similare sau pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, acestea vor fi transformate în lei la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data producerii accidentului.

(13) În situațiile aplicării prevederilor alin. (11), dacă se prezintă acte justificative de la unitățile de specialitate pentru cheltuielile efectiv făcute într-un termen de 60 de zile de la data producerii accidentului, la cererea persoanei păgubite se va putea acorda diferența dintre sumele efectiv plătite și prețurile avute în vedere la calculul despăgubirii, pe baza evaluării efectuate de asigurător (pentru fiecare element în parte).

10. — Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura valorică corespunzătoare.

11. — Prin *valoarea de nou a autovehiculului avariat* se înțelege:

a) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice (cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate) și persoanelor juridice române, care se comercializează în România, prețurile practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului pentru aceste autovehicule;

b) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice (cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate) și persoanelor juridice române, care nu se comercializează în România, prețurile de vânzare practicate la data producerii accidentului în țara care a fabricat autovehiculul respectiv*), transformate în lei la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data accidentului;

c) pentru autovehiculele de tipuri la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele ce nu se mai fabrică, valorile stabilite prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate la data accidentului ale unor autovehicule care au caracteristici tehnice similare, din producție internă sau externă*), după caz, corectate cu un coeficient de similitudine cuprins între 0,75 – 1,00.

12. — (1) Uzura autovehiculului avariat se stabilește în raport cu vechimea, cu întrebuințarea și cu starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente sau capitale, inclusiv al înlocuirii părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește pe baza documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile de stabilire a uzurii, în cazul pagubelor produse la autovehicule, sunt prevăzute în anexa la prezentele norme.

13. — Se acordă despăgubiri și pentru:

(1) acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă sunt necesare în urma accidentului, justificate cu acte;

(2) acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului la atelierul de reparații din România, cel mai apropiat de locul accidentului, care poate face reparația sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a autovehiculului (dacă acesta nu se poate deplasa prin forță proprie), justificate cu acte. Prin *locul de adăpostire a autovehiculului* se înțelege adresa menționată în certificatul de înmatriculare a autovehiculului.

*) În lipsa acestor prețuri se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

B. În cazul vătămării sau pieirii animalelor

14. — Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii pe piața locală a animalului respectiv la data producerii riscului asigurat.

C. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, altele decât cele prevăzute la lit. A și B

15. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau pentru alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor în vigoare la data producerii riscului asigurat.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice (devize de reparații sau alte evaluări), acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurător.

D. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor aparținând persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

16. — La stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, asigurători și aceste persoane, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor se vor avea în vedere și următoarele:

(1) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate, despăgubirile acordate de asigurători nu pot depăși diferența dintre valoarea acestora la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

(2) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate, valoarea acestora la data producerii accidentului se stabilește în baza prețurilor practicate în țara în care este înmatriculat autovehiculul ori în țara unde a fost fabricat autovehiculul în cauză. În lipsa acestor prețuri se vor avea în vedere valorile reale conform cataloagelor de specialitate.

(3) Prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul rămase neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea stabilită conform prevederilor menționate la alin. (2);

(4) În cazul în care reparația se efectuează în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului.

(5) În cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate și avariate, care nu se pot deplasa prin forță proprie, se plătesc despăgubiri și pentru:

a) 75% din cheltuielile de transport al acestor persoane care au efectuat voiajul în autovehiculul avariat, fără a se putea depăși 75% din tariful prevăzut pentru transportul cu avionul clasa „economic“;

b) transportul autovehiculului respectiv, inclusiv al remorcii tractate de acesta de la locul accidentului până cel mult la atelierul de reparații din țara de domiciliu, cu excepția cazurilor de daună totală;

c) 75% din cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv în remorca tractată de acesta până la locul de destinație.

(6) Cheltuielile prevăzute la alin. (5) trebuie justificate cu acte de la societățile de transport specializate.

(7) Calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor prevăzute în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului se face la cursurile de schimb valutar comunicate de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

17. — Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de către aceasta.

18. — În cazurile în care despăgubirile urmează a se recupera potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995:

a) dacă reparația a fost efectuată în România, total sau parțial, suma de recuperat reprezintă despăgubirea stabilită în lei;

b) dacă reparația a fost efectuată în străinătate, suma de recuperat reprezintă despăgubirea plătită în valută, transformată în lei la cursurile de schimb valutar în vigoare la Banca Națională a României la data efectuării operațiunii.

E. În cazul vătămării corporale sau al decesului persoanelor

19. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere următoarele:

(1) În caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile salariale nete ale persoanei vătămate și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din alte activități desfășurate de către persoana vătămată, anterior vătămării, dovedit cu documente de evidență fiscală pe ultimele 3 luni — iar în lipsa acestora, pe lunile efectiv lucrate — înainte de accident, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut lunar pe țară, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident (cheltuieli ocazionate de transportul persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale), justificate cu acte;

e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, care să nu depășească salariul de bază minim brut lunar pe țară.

(2) În caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv piatra funerară, precum și cele efectuate cu ocazia îndeplinirii ritualurilor religioase, însă cel mult suma de 5 milioane lei/decedat, pe baza înscrisurilor doveditoare;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, justificate cu acte, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și eventual alte cheltuieli făcute în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la alin. (1) lit. a)–e), dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului.

III. Avizarea și constatarea pagubelor

20. — Pentru recuperarea pagubelor produse ca urmare a accidentelor de autovehicule, persoanele păgubite se vor adresa societății de asigurare la care deținătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

21. — (1) În cazul în care quantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane, în unul și același accident de autovehicul, depășește limita maximă prevăzută în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului (în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil), indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită.

(2) În cazul în care quantumul despăgubirilor ca urmare a vătămarilor corporale sau a decesului mai multor persoane, în unul și același accident de autovehicul, depășește limita maximă prevăzută în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului (în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil), indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită, fără însă a se depăși, pentru fiecare persoană vătămată, limita/persoană prevăzută în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului.

22. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoane păgubite și asigurători se dă:

a) pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidente de autovehicule, pe înștiințare sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurător, de către deținătorul autovehiculului, iar în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995, și de către conducătorul auto răspunzător de producerea pagubei;

b) pe procesul-verbal de constatare a pagubelor, întocmit de asigurător, de către persoana păgubită (în cazul persoanelor juridice, reprezentantul acestora).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a (al) persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate a ambilor soți (spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate etc.), de oricare dintre urmă-

toarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.

23. — Lucrările de constatare a pagubelor se efectuează și în cazurile în care nu s-a primit încă înștiințarea de la asiguratul răspunzător de producerea pagubei, însă persoanele păgubite se prezintă la asigurătorul acestuia cu dovezi privind răspunderea asiguratului, cauzele și împrejurările accidentului.

24. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura aceluiași persoane care l-au semnat.

(4) Dacă, cu ocazia demontării sau reparației bunului avariat, au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea aceluiași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

25. — Toate persoanele care participă la întocmirea actelor răspund conform legii pentru înscrierea de date false sau nereale în actele respective.

26. — În situații justificate, asigurătorii pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariat înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea pagubei, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și quantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații, stabilirea mărimii avariilor, precum și a quantumului pagubelor se vor face în baza datelor consemnate în actele autorităților publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, a declarațiilor scrise ale păgubitului și ale martorilor și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asigurătorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate autovehiculului și, după caz, a eventualelor părți componente sau piese avariate înlocuite, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri, datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, ce va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

27. — O dată cu plata despăgubirii, persoana păgubită va menționa, în scris, că a fost integral despăgubită pentru pagubele suferite și că nu mai are nici o pretenție de la asigurător în legătură cu paguba respectivă.

IV. Dispoziții finale

28. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul va acorda despăgubiri, fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești, rămasă definitivă și investită cu formulă executorie, cu res-

pectarea prevederilor Legii nr. 136/1995 și ale cap. I din prezentele norme tehnice.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice, sumele stabilite de organele prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie sau a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, de certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații.

29. — În cazul în care, după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărârea organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se pot stabili despăgubiri pe baza con-

venției dintre părți pentru cheltuielile prevăzute la pct. 19 alin. (2).

30. — Convenția dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației prevăzute la pct. 7 alin. (3) și a situației în care, ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale, starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia ca urmare a aceluiași accident.

ANEXĂ
la normele tehnice

STABILIREA uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule

1. Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică.

Uzura valorică se calculează prin aplicarea coeficientului de uzură asupra valorii de nou a autovehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuințare (parcurs) a autovehiculului, exprimat în kilometri, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp (ani), diferențiată pe categorii de autovehicule, potrivit tabelelor nr. 1 și 2 cuprinzând coeficienții de uzură, anexate.

Pentru stabilirea coeficientului de uzură a unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare a acestuia (carte de identitate, certificat de înmatriculare etc.) sau, în lipsă, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

2. Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la pct. 1 lit. a) și b), pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie (determinată pentru un parcurs mediu anual de 10.000 km), la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv.

În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizând media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,6 % pentru fiecare 1.000 km*), fără a se putea depăși coeficienții

corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

3. Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul (km) realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, coeficientul de uzură a autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și de starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele nr. 1 și 2 cuprinzând coeficienții de uzură, anexate.

Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: „bună”, „medie” și „satisfăcătoare”.

Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia înainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreținere bună:

Autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, barelor de protecție și capacelor de roți; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotațele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) stare de întreținere medie:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, ale barelor de protecție sau ale capacelor de roți până la 10 dm², însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 0,5 cm² sau orice alte zgârieturi; pete pe tapițeria scaunelor;

*) Corecția se va face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 10.000 km/an, ori prin scădere, dacă este mai mic.

c) stare de întreținere satisfăcătoare:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, ale barelor de protecție și ale capacelor de roți mai mari de 10 dm², însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 0,5 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform, cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale, ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

Cunoscând data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere, justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

4. Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare

a autovehiculului, stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$$U_r = U \times K,$$

în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat al autovehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor menționate mai sus;

K = coeficientul de corecție a uzurii $(A-a)/A$,

în care:

A = valoarea de nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale, executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

★

În nici un caz nu se pot lua în calcul coeficienții de uzură inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele nr. 1 și 2 cuprinzând coeficienții de uzură.

TABELUL Nr. 1
cuprinzând coeficienții de uzură pentru autovehicule a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	7	10
	7	15	20
2	15	23	30
	18	28	35
3	23	33	40
	26	37	45
4	30	42	50
	34	45	53
5	37	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTĂ :

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

TABELUL Nr. 2

cuprinzând coeficienții de uzură pentru autovehicule a căror masă totală maximă autorizată depășește 3,5 t și pentru cele al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficientul de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	7	10
	8	15	20
2	13	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
peste 12	71	78	85

NOTĂ:

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unor ajutoare de urgență

În temeiul art. 22 din Legea nr. 67/1995 privind ajutorul social,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență în valoare de 30 milioane lei, din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, familiei Băbătie Gigel, cu domiciliul în satul Drogu, comuna Galbenu,

județul Brăila, și domnișoarei Papas Artemiza Carmen, cu domiciliul în municipiul Brăila, Str. Cetății nr. 62, județul Brăila.

(2) Sumele se acordă potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

Numele beneficiarului	Domiciliul	Suma acordată (lei)
Băbătie Gigel	Satul Drogu, comuna Galbenu, județul Brăila	10.000.000
Papas Artemiza Carmen	Municipiul Brăila, Str. Cetății nr. 62, județul Brăila	20.000.000
TOTAL:		30.000.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

pentru aprobarea Criteriilor de premiere a personalului din instituțiile publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale

Ministrul culturii,
în temeiul art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 9/1996 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a instituțiilor publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, a sistemului de salarizare a personalului din aceste instituții, precum și îmbunătățirea salarizării personalului din instituțiile și activitățile cu profil cultural, aprobată și modificată prin Legea nr. 86/1996, și în aplicarea pct. 8.1 din Normele metodologice nr. 3.977/1996 pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 9/1996, elaborate de Ministerul Culturii,

în baza art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile de premiere a personalului din instituțiile publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Conducerile instituțiilor publice de cultură prevăzute la art. 1 vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul culturii,
Ion Caramitru

București, 9 noiembrie 1998.
Nr. 351.

CRITERIILE

de premiere a personalului din instituțiile publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale

Personalul încadrat cu contract individual de muncă în instituțiile publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale poate beneficia de premii în condițiile prevăzute la art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 9/1996, aprobată și modificată prin Legea nr. 86/1996, și la pct. 8 din Normele metodologice nr. 3.977/1996 de aplicare a acestei ordonanțe.

Performanțele și responsabilitățile în activitate, care constituie criterii de premiere, pe tipuri de instituții, sunt următoarele:

I. Pentru muzee, centre de cultură și Oficiul Național pentru Documentare și Expoziții de Artă

1. Cercetarea cu prioritate a colecțiilor muzeale și a patrimoniului cultural din teren, prin achiziții, în vederea

reorganizării și îmbogățirii expozițiilor de bază, precum și participarea directă la deschiderea unor noi muzee sau secții muzeale.

2. Organizarea unor expoziții temporare de mare ținută în țară și în străinătate, cu realizarea de cataloage/albume și afișe/postere.

3. Realizarea unor publicații științifice, ca rezultat al cercetării în domeniu (istorie, arheologie, artă, etnografie, științele naturii) sau a unor cataloage de colecții de patrimoniu.

4. Respectarea principiilor de restaurare și a normelor de conservare, de restaurare a unor bunuri de patrimoniu cu grad mare de dificultate.

5. Participarea cu studii și comunicări științifice la colocvii, simpozioane, mese rotunde și publicarea acestora în revistele de specialitate.

6. Întocmirea și realizarea unor programe de pedagogie muzeală și relații cu publicul (lectorate, conferințe etc.), exprimate în număr de activități cu publicul.

7. Preocuparea permanentă pentru evidența computerizată, programe compatibile la nivel național, inventare generale și parțiale, registre de clasare și declasare etc., buna gestionare a patrimoniului și legătura neîntreruptă cu Institutul de Memorie Culturală al Ministerului Culturii.

8. Participarea constructivă la ridicarea prestigiului național și internațional al instituției prin cercetări efectuate privind patrimoniul aflat în propriile colecții muzeale.

9. Organizarea de manifestări muzeale: seri muzeale, concerte comentate, dialoguri ale artelor etc. sau alte acțiuni specifice instituției.

10. Asigurarea desfășurării unor programe culturale de valoare în raport cu producerea diverselor evenimente culturale și cu opțiunile participanților.

11. Încurajarea și asigurarea condițiilor propice pentru desfășurarea manifestărilor culturale cu caracter permanent, concretizate în ediții periodice (anuale sau bienale).

12. Contribuții manageriale la realizarea de activități remarcabile în acțiunile instituției: sporirea numărului de expoziții, creșterea numărului de vizitatori, precum și la reducerea cheltuielilor.

II. Pentru casele de cultură și căminele culturale

1. Obținerea unor rezultate concretizate în premii la nivel județean, interjudețean, național sau internațional, în urma unor performanțe individuale sau colective realizate de formații artistice sau de interpreți care activează în cadrul formațiilor și cercurilor artistice din instituții.

2. Contribuția deosebită în conceperea și organizarea unor manifestări de amploare (cultural-educative, estetice,

artistice și de divertisment etc.) la nivel local, județean, interjudețean, național și internațional, inițiate de instituții.

3. Participarea cu rezultate deosebite în plan cultural-educativ și artistic la manifestările de larg interes organizate de administrațiile locale ale comunităților în care funcționează instituțiile.

4. Diversificarea și optimizarea activităților de educație permanentă, a celor artistice și de divertisment etc., generatoare de surse suplimentare de venituri.

5. Realizarea unor economii substanțiale în urma efectuării (individual sau colectiv) unor lucrări de reparare și de modernizare a aparaturii electronice sau electroacustice din dotare, confecționare de costume, ambientare a spațiilor etc., în afara sarcinilor profesionale consemnate în fișele de post individuale.

III. Pentru școlile populare de artă și universitățile populare

1. Obținerea unor rezultate deosebite, concretizate prin numărul mare de participanți la producțiile artistice, concerte, spectacole, manifestări culturale și la expoziții de sine stătătoare, precum și prin numărul de absolvenți admiși la instituțiile de învățământ superior artistic.

2. Contribuția la organizarea unor manifestări cultural-artistice (spectacole muzical-coregrafice, concerte, recitaluri, spectacole de teatru, expoziții de arte plastice și de artă populară etc.) care aduc venituri extrabugetare instituției și care conduc implicit la ridicarea prestigiului profesional al acesteia.

3. Aportul la realizarea unor lucrări, cum ar fi: acordarea sau repararea instrumentelor muzicale, editarea unor cataloage de expoziții, partituri etc., în afara obligațiilor de serviciu, prin care se reduc cheltuielile instituției.

IV. Pentru instituțiile teatrale, muzicale și de arte vizuale

1. Obținerea unor rezultate deosebite în activitatea de creație/interpretare, remarcate ca atare de către opinia publică și de specialitate, precum și cu prilejul unor concursuri, festivaluri și al altor manifestări artistice naționale și internaționale.

2. Contribuții deosebite la creșterea eficienței activității instituției prin idei originale, inițiative, proiecte.

3. Îndeplinirea unor responsabilități, pe lângă activitatea de bază, care nu sunt compensate prin sistemul de salarizare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

TARIFELE
pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în
Monitorul Oficial al României, începând cu data de 1 ianuarie 1999

1. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA I

- ordine, precizări, instrucțiuni, criterii, norme metodologice etc., emise de organele administrației publice centrale și de alte instituții publice, care nu sunt prevăzute de legea fundamentală în art. 78, 99, 107 și 145 128.000 lei/pagină de manuscris
- decizii pronunțate de Secțiile Unite ale Curții Supreme de Justiție 128.000 lei/pagină de manuscris

2. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

- pierderi de acte, sigilii, ștampile, formulare fiscale, acțiuni, pașapoarte, certificate de înregistrare fiscală, alte acte prevăzute de lege, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești 28.000 lei/act
- publicarea ordonanței judecătorești privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată a cambiei și biletului la ordin 153.000 lei/act
- acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege 153.000 lei/act
- extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română 384.000 lei/anunț
- concursuri pentru ocuparea de posturi didactice în învățământul superior 560 lei/cuvânt
- anunțuri privind examenul de capacitate pentru magistrați, precum și pentru locurile vacante de notari publici 560 lei/cuvânt
- publicarea ordonanței de clasare a comisiei de cercetare a averilor sau hotărârea irevocabilă a instanței judecătorești prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată 153.000 lei/act

3. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A IV-A

- publicarea încheierilor judecătorului delegat la înmatricularea societăților comerciale 341.000 lei/primele 2 pagini de manuscris
230.000 lei/pagină de manuscris (pentru următoarele pagini)
- publicarea prospectului de emisiune, a proiectului de fuziune sau de divizare 230.000 lei/pagină de manuscris
- publicarea actului constitutiv al societății comerciale (statut și contract de societate), integral sau în extras 230.000 lei/pagină de manuscris
- bilanțuri și conturi de profit și pierderi (anunțuri-extras) 341.000 lei/anunț
- bilanțuri ale societăților comerciale bancare 230.000 lei/pagină de manuscris
- publicații cu prezentare tabelară 12.000 lei/rând
- lista cuprinzând societățile comerciale propuse pentru privatizare 88.000 lei/poziție
- acte adiționale 230.000 lei/pagină de manuscris
- publicarea dispozitivului sentinței definitive de excludere (S.N.C., S.C.S., S.R.L.), precum și pentru anularea societății comerciale 95.000 lei/anunț
- alte publicații ale agenților economici sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări de adunări generale, procese-verbale ale adunărilor, acte de numire a lichidatorilor, darea de seamă a lichidatorilor, raportul cenzorilor în caz de lichidare etc.) 230.000 lei/pagină de manuscris
- anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern 77.000 lei/anunț
- publicarea hotărârilor de admitere a înregistrării partidelor politice, precum și a listei cuprinzând donatorii și donațiile pentru partidele politice 230.000 lei/pagină de manuscris

4. MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A V-A

- publicarea contractelor colective de muncă încheiate la nivel național și de ramură Tariful se calculează în funcție de numărul de pagini și de tirajul comandat.

Tarifele de publicare cuprind taxa pe valoarea adăugată de 11%.